

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Europaudvalget
til handels- og investeringsmi-
nisteren af 3. februar 2012.
EUU alm. del – spørgsmål 1-5

Spørgsmål 3:

Det fremgår af Kommissionens statusrapport fra 2008 (Actions adopted by the Commission: 01/01/2008 - 31/12/2008: http://ec.europa.eu/atwork/programmes/docs/execution_report_2008.pdf), at Kommissionen den 27. februar 2008 (SEC(2008)255) ændrede anbefalingerne (forhandlingsmandatet) fra Kommissionen til Rådet: "To obtain the Council's agreement for the negotiation by the Commission of an agreement to improve the enforcement of intellectual property rights. This is a revised version of the negotiating guidelines adopted as SEC(2007) 1377, on 23 October 2007. Since the adoption of the recommendation, Member States asked the Commission to revise three aspects. The negotiation process with other ACTA partners has started and, until it has received its negotiating guidelines, the Commission services are participating in "silent mode"." Ministeren bedes på den baggrund oplyse hvordan forhandlingerne om en ACTA traktat kunne være påbegyndt med EU's deltagelse, når Kommissionen, ifølge regeringen, først den 14. april 2008 fik bemyndigelse fra Rådet til at indlede forhandlingerne (regeringens samlenotat, omdelt på: "Europaudvalget 2010, Rådsmøde 3058+3060 - Almindelige anliggender Bilag 3"), jf. bestemmelserne i Nice-traktatens artikel 133 om den fælles handelspolitik (i dag TEUF artikel 207).

Svar:

Som det er normal praksis, når det gælder internationale forhandlinger, så begynder de langsomt med uformelle kontakter, som udvikler sig og på et tidspunkt baner vejen for formelle forhandlinger. Dette var også tilfældet med ACTA-aftalen. Det var baggrunden for, at Folketingets Europaudvalg fik forelagt Kommissionens forhandlingsdirektiver til ACTA-forhandlingerne til orientering den 7. december 2007, da det var forventningen, at sagen kom på et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse. Rådet godkendte dog først forhandlingsdirektiverne ved rådsmødet den 14. april 2008, idet der var behov for at ændre mandatet for at justere forhandlingsdirektiverne for at tage højde for, at en del af forhandlingsområderne var Rådets kompetence. Det blev således præciseret, at formandskabet for Rådet deltager fuldt ud i forhandlingerne på vegne af medlemslandene i spørgsmål, der vedrører strafferetlige sanktioner, bestemmelser om strafferetspleje og samarbejde mellem nationale retshåndhævende myndigheder, der går videre end bestemmelserne i fællesskabslovgivningen. Behovet for ændring af forhandlingsdirektiverne medførte, at Kommissionen i en kortere periode udelukkende kunne deltage som lyttende part, men ikke som forhandler, idet man ikke kunne repræsentere EU i samtlige spørgsmål.